

אישי

ירושלים טז' בסיוון תשי"ד

17 ביוני 1954

אל: השגריר ושינגטון

מאת : שר החוץ

בענין מברקכם 518, מברקנו 543 ו-548 ומברקך האישי 535:

- (1) את מברקי 548 הכתבתי מיד עם קריאת מברקכם 518 בטרם ידעתי כי מאה"ב ענתה עליו במברקה 543 ולפני שהגיע העתקו של אותו מברק לידי. הרי שלא היתה כאן שום כוונה "לפתוח את הענין מחדש".
- (2) במברק השגרירות 518 ראיתי התעלמות גמורה מאפשרות שמשהו שנתפרסם פה היה בו כדי לחייב תגובה מיידית מצידנו. ההנחה שהשתמעה מאותו מברק היתה כי דבר המתפרסם בחלל ריק בושינגטון אין לו בכלל זכות פרסום.
- (3) אפשר טעות בידי, אבל לעיתים נדמה לי כי בקרב סגל השגרירות משתרשת תודעת מרכזיותה של ושינגטון לגבי עולמינו המדיני. אין הדברים אמורים לגבי דידך או לגבי ראובן. במשרד החוץ רווח הרושם כי מי שחוזר מארה"ב לשרות בארץ טעון מאמץ של הסתגלות לעובדת מרכזיותה של ירושלים בחוג עניינינו. נטיה זו של אדם הקבוע זמן רב במקום שרותו לראות אותו מקום כעומד במרכז העניינים היא טבעית בהחלט. כל שכן אם המקום הוא בעל חשיבות כה עצומה ולעיתים מכרעת כושינגטון, אע"פ כן יש להציב תריסים בפני מגמה נפשית זו, לבל תרחיק, ולכן ראיתי להעיר מה שהערתי.
- (4) לא נתכוונתי לפגוע במישהו. אני נוקט לפעמים סגנון שיש בו מידה מסוימת של משובה ואינני סבור כי יש לתפסני על כך. עכ"פ אצטער מאד מאד אם גרמתי עלבון כלשהו.
- (5) טול נא וקרא את מברק השגרירות 518 בעיני איש היושב אל שולחנו בירושלים ונסה לשוות לעצמך כיצד היית מתרשם.
- (6) אחרי הכל אלה דברים פעוטים, שאין כדאי להתעכב עליהם יתר על המידה, אבל רציתי לעקור כל שורש של אי הבנה או שמץ חשד בכוונה זרה.